

златни, сребърни, железни и камени кръстове, избери си единъ; човѣкътъ като избиралъ, намерилъ единъ малъкъ кръстъ и рекълъ: „Туй кръстче искамъ“ — „Ами че това е кръстътъ, който ти посъщеше досега; този кръстъ бѣхъти далъ“ рекълъ Господъ. често ние прѣувеличиваме нашите страдания и искаме да измѣнимъ своята сѫдба; не може да я изменимъ, да изхвѣрлимъ товара, който трѣбва да носимъ. Вие казвате: „Като си поуредя работитѣ, азъ и жена ми, па и дѣцата ми, ще трѣгнемъ въ новия путь, и тогава новото вино ще ферментира“, Ако мислите да уредите житейските си работи и тогава да послѣдвате Господа, вие се лъжете. Възпитанието е процесь, които трѣбва да върви едно врѣмено за всички — бащата, майката и дѣцата: когато бащата и майката се възпитатъ, ще се възпитатъ и дѣцата.

Ще приведа другъ примѣръ. Разправятъ за Американския проповѣдникъ Муди, че, когато проповѣдавалъ, едно дѣте, което го слушало, попитало баща си: „Татко защо не пѣшъ“? — „Азъ съмъ утвѣрденъ въ вѣрата, вие трѣбва да пѣете. Тия работи сѫ за васъ, ние старитѣ сме слушали, слушали“, отговирилъ той. И дѣтето си казва: „Много добре, че имамъ баща утвѣрденъ“. Еди денъ бащата впрѣгва малъкъ кабролетъ съ конь и трѣгва на путь, но по едно врѣмено къмъ върха конътъ спира, тогава дѣтето казва: „Татко, конътъ се утвѣрди“. Щомъ спремъ, ние сме се утвѣрдили, ние сме старъ мѣхъ, въ който новото вино не може да ферментира. А се готовимъ за Небето, мислимъ да влеземъ въ рая да заживѣмъ ангелски животъ, да разберемъ Божиите истиини! Какъ ще ги разбе-